

punktet skal tages i den hidtidige danske praksis.

Det samme gælder for patent på planter. Der henvises i øvrigt til spørgsmål nr. 24 og 25 og ministerens svar herpå, som begge er optrykt i bilag II til betænkningen.

Med hensyn til spørgsmålet om »farmer's privileg« lægger ministeren ifølge svaret vægt på, at der i den afbalancerede løsning indgår hensynet til de reelle behov inden for jordbrugssektoren. I denne forbindelse finder mindretallet, at der især skal tages hensyn til jordbrugerhvervets behov. Det gælder såvel danske jordbrugere, som jordbrugere i u-landenes behov.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller det under I anførte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet er ikke i sig selv modtander af Danmarks ratificering af Den Europæiske Patentkonvention. Det er imidlertid centralt for mindretallet, at en deltagelse i Den Europæiske Patentkonvention ikke medfører tvangsindlæggelse i EF's patentkonvention. Så længe den omdannelse af EF's patentkonvention, der ville bortveje en sådan fare, ikke har fundet sted, vil mindretallet derfor ikke kunne stemme for en ratificering af EPC.

Dertil kommer hele spørgsmålet om patent på planter og dyr. Mindretallet har med bekymring iagttaget den udvikling, der på få måneder er sket i den danske regerings holdning fra udarbejdelsen af den nylig udkomne betænkning fra Nordisk Ministerråd »Bioteknologiska Uppfinningar och Immaterialrätten i Norden«. Heri siges på side 18, som er optrykt som bilag I til betænkningen, at det er den danske holdning, at »forbudet mod patentering af plantesorter og dyreracer dominerer over tilladelsen til at patentere produkter af mikrobiologiske fremgangsmåder«.

Under behandlingen af omhandlede lovforslag har industriministeren imidlertid i sit svar på et af udvalgets spørgsmål anført, at »som følge af den internationale udvikling vil det derfor i fremtiden kunne blive aktuelt i Dan-

mark at meddele patent på plantesorter og dyreracer«, jf. svaret på spørgsmål nr. 7, som er optrykt i bilag II til betænkningen.

Også i Den Europæiske Patentorganisation er forbudet mod patent på plantesorter og dyreracer ved at blive udhulet. I sit svar på udvalgets spørgsmål nr. 9 og 22, der ligeledes er optrykt i bilag II til betænkningen, har industriministeren oplyst, at udviklingen i EPO vil afhænge af, hvad der sker i forbindelse med forhandlingerne om EF's direktivforslag om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser. Og af bemærkningerne til direktivforslaget og af ministerens besvarelse af et spørgsmål under almindelig del (spørgsmål nr. 33, alm. del – bilag 120), jf. bilag II til betænkningen, fremgår det, at en vedtagelse af direktivforslaget i dets nuværende form ville betyde patent på planter og dyr og forbud mod, at landmænd kunne så egen høst på egne marker og lade egne køer kælve uden tilladelse fra en eventuel patentindehaver. Ud over de etiske aspekter kan en sådan udvikling få afgørende indflydelse for u-landene, der risikerer at komme yderligere i lommen på multinationale koncerner med patent på den genetiske arv.

Mindretallet gør i denne forbindelse opmærksom på, at Norge netop har besluttet ikke at tiltræde Den Europæiske Patentkonvention, især på grund af den usikkerhed om patent på dyr og planter, som en ratificering ville medføre.

Det skal understreges, at mindretallet ikke i sig selv vender sig imod, at plantegener eller metoder til indføring af gener i planter kan patenteres. Det afgørende er, at sådanne patenter ikke medfører patent på hele planter, hvilket burde være selvindlysende. Man bør ikke kunne tage patent på hele skabelsesværket, fordi man piller ved et enkelt gen. Ligeledes er det afgørende, at patentet ikke begrænser landmænds ret til at så egen høst på egne marker, som de kan efter den nugældende plantebeskyttelseslov. Endelig er det afgørende, at der ikke sker indgreb i andre forædleres rettigheder til at forædle videre, så længe de betaler licens af eventuelle patentbelagte gener.